

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXII-^{то} ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

II РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 36

София, сбота, 16 февруарий

1929 г.

44. заседание

Четвъртък, 14 февруарий 1929 година

(Открито отъ председателя А. Ц. Цанковъ, въ 16 ч. 30 м.)

Председателътъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следниѣ народни представители: Йорданъ Абаджиевъ, Драгомиръ Апостоловъ, Никола Аретовъ, Христо Баевъ, Милко Бечевъ, Борисъ Бошковъ, Стефанъ Бояджиевъ, Илия Бояджийски, Никола Владовъ, Вълчо Даскаловъ, Стойчо Георгиевъ, Страшимиръ Георгиевъ, Димитъръ Гичевъ, Георги Губидълниковъ, Панайстъ Данчевъ, Стефанъ Димитровъ, д-ръ Цвѣтанъ Дяковъ, Борисъ Ецовъ, д-ръ Димо Желъзовъ, Димитъръ Ивановъ II Христо Илиевъ, Прокопи Йоловъ, Георги Казанаклиевъ, Панайотъ Тинчевъ Калчевъ, Димитъръ Каранешевъ, Левъ Кацковъ, Тодоръ Кожухаровъ, Еню Колевъ, Иванъ Колевъ, Кузманъ Куневъ, Кънчо Кънчевъ, Григоръ Коцевъ Лазаровъ, Милю Милевъ, Добри Митевъ, Генко Митовъ, Иванъ Михайловъ, Запрянъ Миховъ, Иванъ Петровъ Недѣлковъ, Александъръ Неновъ, Стоянъ Никифоровъ, д-ръ Борисъ Николовъ, Стоянъ Омарчевски, д-ръ Хараламби Орошакъ, Малинъ Паневъ, д-ръ Йовчо Пеневъ, Аврамъ Стояновъ, Александъръ Пиронковъ, Проданъ Поповъ, Георги Пъчевъ, Петко Разсукановъ, Николай Савовъ, Георги Семерджиевъ, Никола Стамболиевъ, Христо Стояновъ, Никола Костовъ Тахтаджи, Недѣлко Топаловъ, д-ръ Йосифъ Фаденхехтъ, Методий Храновъ, Иванъ Христовъ, Кирко Цвѣтковъ, Тома Янчевъ, Петъръ Цуцумановъ, д-ръ Никола Чирпанлиевъ, Маринъ Шиваровъ, Петъръ Якимовъ, Теню Янѣзовъ и Иванъ п. Янчевъ)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разрешило отпускъ на следниѣ народни представители:

На г. Добри Даскаловъ — 1 день;
 На г. Христо Мановъ — 2 дни;
 На г. Вичо Петевъ — 3 дни;
 На г. Павелъ Георгиевъ — 5 дни;
 На г. Димитъръ Грънчаровъ — 3 дни;
 На г. Коста Лулчевъ — 5 дни;
 На г. Иванъ Казанджиевъ — 2 дни;
 На г. Никола Чирпанлиевъ — 2 дни;
 На г. Маринъ Шиваровъ — 2 дни;
 На г. Иванъ Петровъ Недѣлковъ — 15 дни;
 На г. Желю Тончевъ — 1 день;
 На г. Георги Казанаклиевъ — 1 день;
 На г. Борисъ Ецовъ — 1 день;
 На г. Добри Даневъ Манасиевъ — 2 дни;
 На г. Никола Владовъ — 2 дни;
 На г. Първанъ Първановъ — 4 дни;
 На г. Димитъръ Яневъ — 5 дни;
 На г. Еню Колевъ — 2 дни;
 На г. Драгомиръ Апостоловъ — 3 дни;
 На г. Александъръ Радоловъ — 1 день;
 На г. Петъръ Миновъ — 1 день;
 На г. Ангелъ Узуновъ — 1 день и
 На г. Петъръ Якимовъ — 3 дни.

Народниятъ представителъ г. Димитъръ Драгански, който досега се е ползувалъ съ 23 дни отпускъ, моля да му се

разреши още 2 дни. Който сж съгласни, моля, да вдигнатъ рѣшка. Болшинство, Събранието приема.

Пристапваме къмъ първата точка отъ дневния редъ — трето четене законопроекта за народното здраве.

Моля г. докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, заедно съ поправкиѣ и прибавкиѣ, приети на второ четене)

Председателътъ: Г. г. народни представители! Постѣпили сж четири предложения, засѣгащи различни членове отъ законопроекта. Азъ ще ви ги съобща и ще ги положа на гласуване не по реда на постѣпването имъ, а по реда на членоветъ, които засѣгатъ.

Отъ г. д-ръ Владимиръ Руменовъ е постѣпило предложение, въ началото на чл. 3 думитъ „Главната дирекция на народното здраве е централното управление“ да се замѣнятъ съ думитъ „Централното управление е Главната дирекция на народното здраве съ състоящитъ се при нея съвети, институти и комисии, изброени въ глава II“.

Въ сжщия членъ думата „тя“ да се замѣни съ думата „то“ — да се разбира Централното управление.

Има думата народниятъ представителъ г. д-ръ Владимиръ Руменовъ.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Г-да! Моето предложение се касае до възстановяване на проекта, който представи г. министърътъ. Въ комисията чл. 3 отъ проекта на г. министра се измѣни, и се измѣни така, че по сжщество се промѣни системата на управлението по санитарната частъ. Досегашниятъ законъ, па и отъ сжществуването на България досега, Дирекцията на народното здраве, заедно съ Медицинския съветъ, е представлявала управлението. Това е направено затова, защото въпроситъ, които има да разрешава Главната дирекция на народното здраве, сж въпроси отъ чисто медицински характеръ, та да не би рѣшенията по тия въпроси да се взематъ отъ едно лице, безъ да се спази основното начало въ отправлението на медицината — консилиумътъ, и да стане грѣшка. У насъ отъ освобождението до день днешенъ подъ централно управление се е разбирало дирекцията заедно съ Медицинския съветъ, Това е направено, защото дирекцията безъ Медицинския съветъ, безъ да се съвѣщава съ компетентниѣ учреждения, които сж при нея, както сега е институтътъ за народното здраве и разнитъ комисии, аптечна, инвалидна и други, изброени въ глава II, може да направи грѣшка. Затова трѣбва да остане стариятъ текстъ: централно управление по санитарната частъ е дирекцията съ състоящитъ се при нея Медицински съветъ и комисии, изброени въ глава II.

Н. Паждаревъ (д. сг): На трето четене, г. Руменовъ, искате да измѣните системата на управлението!

Председателътъ: Има думата г. министъръ-председателътъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Този въпрос се дебатира при второто четене и не се прие разбирането на г. д-ръ Руменовъ, по простата причина, че нищо не се измъня от онова, което той мисли, че се измънява. Азъ не мога да се съглася с неговото предложение, а и по правилника то не може да се тури на гласуване, понеже то се направи при второто четене на законопроекта и се отхвърли.

Председателъ: Моля, които приемат поправката, предложена от г. д-ръ Владимиръ Руменовъ и прочетена от мене, с която г. министърът на вътрешните работи и народното здраве не е съгласен, да вдигнат ръка. Меншество, Събранието не приема.

От същия народен представител има предложение, на чл. 16 да се даде следната редакция: (Чете) „Членовете на Висшия медицински съвет се свикват на заседание по нареждане на главния директор на народното здраве. Заседанията на същия съвет се ръководят от единъ председател, който се избира измежду членовете на съвета за единъ период от две години“.

Има думата народният представител г. д-ръ Владимиръ Руменовъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Г. докторе! По същия въпрос се дебатира и при второто четене.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Само две думи ще кажа.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Единъ път отхвърлен този въпрос, не може втори път да се разглежда.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Мисля, че това, което предлагамъ, е въ връзка с предложението, което направихъ по-рано, а именно, че на Върховния медицински съветъ тръбва да се даде характеръ на едно колегиално учреждение, което да има голъма компетентност. На такова едно учреждение, където се викатъ хора специалисти, да се остави председател да бъде директорът на народното здраве е неудобно. Това не е единъ съветъ, каквито са другитъ съвети, където има да се разрешаватъ административни въпроси. Медицинскиятъ съветъ е призванъ да бъде висше научно-съвещателно тѣло. И тамъ, където се касае да се взматъ решения по научни въпроси, не може, споредъ мѣето схващане, директорътъ, който по отношение на научна компетентност може да стои много по-долу от хората, които съставляватъ съвета, да председателства. И заради това, разглеждайки това учреждение като учреждение съ една голъма научна компетентност, струва ми се, че ние тръбва да му оставимъ правото самото то да си избира измежду членовете, които го съставятъ, единъ председател, който да ръководи заседанията му. Това нѣщо — избирането на председателя от самия съветъ — е много полезно както за самия директоръ, така и за самия г. министъръ. Ще се случи, Върховниятъ медицински съветъ по единъ въпросъ да вземе известно решение. Това решение, разбира се, не е задължително за министра, защото той е отговорното лице за всичко, което става, предъ Парламента. Но министърътъ може известно решение да видоизмѣни или да го не възприеме. Когато директорътъ е председател на съвета, и той поднесе едно решение на съвета за одобрение отъ министра, и министърътъ не го възприеме, това би значило, че министърътъ официално пренебрегва г. директора. И споредъ мене въ интересъ на директора е, когато той по-напредъ схваща единъ въпросъ, когато остане на особено мнение, за да има по-голъмата свобода да докладва на министра, да не бъде председател на съвета. Въ такъвъ случай и министърътъ ще може по-свободно да упражнява правото си — да приема или да отиѣнява решенията на Висшия медицински съветъ.

Следователно, азъ мисля, че би тръбвало да се постави, щою Висшиятъ медицински съветъ самъ да си избира председател, който да ръководи заседанията му, както е било досега.

Председателъ: Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Г-да! По същия въпросъ се дебатира надълго при второто четене на законопроекта. И си остана така, както е въ текста на законопроекта. Никаква печалба нѣма отъ това, което се

предлага отъ г. д-ръ Руменовъ, а напротивъ ще има само една загуба на време, че ще се избира председател и т. н.

Председателъ: Моля, които приематъ добавката на г. д-ръ Руменовъ къмъ чл. 16, прочетена от мене, с която добавка г. министър-председателъ не е съгласенъ, да вдигнатъ ръка. Меншество, Събранието не приема.

Къмъ чл. 17, отъ същия народен представител, има направено следното предложение: (Чете) „Да се прибавятъ думитъ: „и надзирава дейността на всички санитарни учреждения и органи по гражданското ведомство“.

Има думата народният представител г. д-ръ Владимиръ Руменовъ.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Въ чл. 17 се изброяватъ правата, съ които Висшиятъ медицински съветъ ще се ползува. Споредъ досегашния законъ за народното здраве...

Р. Василевъ (д. сг): Говорете по-високо, г. Руменовъ, защото не ви чуватъ стенографитъ.

Министър-председател А. Ляпчевъ: Ама той го каза и по-рано това, при второто четене на законопроекта. Азъ моля г. д-ръ Руменовъ да не отекчава Народното събрание.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Ехъ, две думи имамъ право, г. министре, да кажа, та каквото щете да правите. Пази давате „последна дума“! (Оживление).

Г-да! Въпросътъ се касае за следното. Досега Върховниятъ медицински съветъ имаше право на контролъ въ управлението, до известна степенъ ограничѣнъ. Това право му е било дадено съ измѣнението и допълнението на закона за народното здраве отъ 1908 г., когато управлението на страната е било въ ръцетъ на Демократическата партия и министъръ на вътрешните работи и народното здраве е билъ г. Takeвъ. Между другитъ измѣнения и допълнения, тогава се е предложило и това измѣнение, по което са станали най-голѣмитъ дебати въ Народното събрание. Не само отъ опозицията, но и трима — четирма народни представители отъ болшинството са говорили по тоя въпросъ. Тогава г. Михаилъ Takeвъ е казалъ: „Азъ съмъ министъръ на народното здраве и тръбва да избира директоръ си, но, за да бъде управлението действително демократично, азъ искамъ контролтъ върху санитарното управление да се упражнява отъ хора, които не са чиновници“. И така се е приела тази именно алинея въ закона, която сега я предлагамъ и азъ. Следователно, азъ не предлагамъ нѣщо ново, а предлагамъ туй, което е било досега, отъ 1908 г. досега, т. е. въ продължение на 20 години. Сѣмгамъ, че това, което демократическото управление го е възприело и което досега е дало отлични резултати, ако се изхвърли, ще се даде възможностъ на голѣми произволи. Азъ и въ комисията казахъ, че ако сме сигурни, че г. Ляпчевъ ще бъде вѣчно министъръ на народното здраве и г. Кесяковъ — директоръ на народното здраве, не допускамъ, че ще се вършатъ произволи. Но утре може да дойде другъ министъръ и другъ директоръ на народното здраве и при това положение — Върховниятъ медицински съветъ да нѣма право на контролъ — може да станатъ нежелателни работи. Затова азъ сѣмгамъ, че тръбва да остане текстътъ на стария законъ, а именно, че Върховниятъ медицински съветъ има право да надзирава санитарнитъ учреждения и органи въ страната. Тоя надзоръ нѣма да бъде въ смисълъ, че Върховниятъ медицински съветъ ще разрешава въпроситъ, а просто му се дава право да надзирава и да съобщава на г. министра своитъ решения, т. е. министърътъ да бъде освѣтяванъ не само отъ своитъ подведомствени чиновници, но и отъ незаинтересовани компетентни хора по медицинскитъ въпроси. Това е смисълътъ на моето предложение.

Председателъ: Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Предложението, което прави уважаемиятъ г. Руменовъ, не може да бъде прието. Функциитъ на Върховния медицински съветъ са опредѣлени въ чл. 17. Контролтъ, който се предлага да му се даде, е чисто административенъ, а Висшиятъ медицински съветъ, споредъ чл. 16, е преди всичко висше научно съвещателно тѣло съ една опредѣлена компетентност и функции. Административниятъ контролъ се упражнява иерархически отъ много

органи. Не може да се счита, че по този закон нѣма достатъчно органи, които да упражняват контролъ. Даже може да се поддържа противното — че сж много органи. Ще бѣде неправилно и несъобразно съ системата, която се възприема, и компетентността, която се дава на Върховния медицински съветъ, ако на него се дадат чисто административни, контролни функции. Той не може да борави въ тази областъ.

Председателъ: Моля, който приема предложението на г. д-ръ Руменовъ по чл. 17, съ което г. докладчикътъ не е съгласенъ, да вдигне рѣка. Менишество, Събранието не приема.

По чл. 204 има направено предложение отъ г. Гавалюговъ.

И. Гавалюговъ (д. сг): То е старото предложение, направено при второто четене.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Както каза г. Гавалюговъ, то е старото предложение и затова не можемъ да се занимаваме съ него. Азъ мога да ви заявя, че Дирекцията на народното здраве ще се справи въ най-скоро време съ този въпросъ.

Д-ръ В. Буриковъ (д. сг): Едно пояснение по този въпросъ. Искамъ да изтъкна, че съ втората алинея на този членъ е направена една грѣшка. Лицата, които се визиратъ въ нея, сж отъ две категории: едни, които сж свършили училище и сж признати, че сж подготвени за фелдшери, но не сж държали изпитъ, и други, които не сж били подготвени и не сж държали изпитъ. Ние съ тази алинея приравняваме неподготвенитъ съ подготвенитъ. Искамъ да се уреди този въпросъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Именно, туй ще стане, ще се уреди този въпросъ.

И. Гавалюговъ (д. сг): Оттеглямъ предложението си.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. Гавалюговъ оттегля предложението си.

И. Гавалюговъ (д. сг): Това е предложението, което направихъ при второ четене. То се положи на гласуване, но не се прие. Ново предложение не съмъ представилъ сега.

Председателъ: Има предложение отъ г. д-ръ Руменовъ по чл. 239 (Чете) „Следъ втората алинея да се прибави нова алинея трета, съ следното съдържание:

„Сдружения, които иматъ за задача да се грижатъ за здравето на своитѣ членове и които издържатъ болници или амбулатории, могатъ да откриватъ аптеки при тия лѣчебни заведения и да отпускатъ безплатно на своитѣ членове лѣкарства“.

Има думата г. д-ръ Руменовъ.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Г. г. народни представители! Както разрешихме аптекния въпросъ, въ бѣдеще, споредъ моето схващане, таксата на лѣкарствата, които се продаватъ въ концесионнитѣ аптеки, непременно ще бѣде много по-голяма, отколкото сега съществуващата, по следнитѣ две причини. Шомъ даваме възможностъ да се откриватъ навѣсѣжде, ad libitum, дрогерии и понеже въ тѣхъ ще има рѣчна продажба, ще се прави една голяма конкуренция на концесионнитѣ аптеки. Споредъ изчисленията, се оказва, че около 60% отъ печалбитѣ на концесионнитѣ аптеки сж отъ рѣчна продажба, и когато рѣчната продажба ще се отнеме отъ концесионнитѣ аптеки, естествено е, че и бѣдещата аптечна такса, която ще се изработва отъ аптекната комисиия и отъ Върховния медицински съветъ, не ще бѣде по-малка отъ сегашната, по простата причина, че се намалява оборотътъ на концесионнитѣ аптеки. Следователно, известни категории граждани, които нѣматъ възможностъ да плащатъ скѣпо лѣкарствата, които ще взематъ отъ аптекитѣ, ще бѣдатъ затруднени. А съ закона се създаватъ условия и се кара населението да почне само да се грижи за себе си и да не очаква отъ държавата безплатно лѣкуване и безплатни лѣкарства, както е било досега, и поради което всѣкога се е агитирало: като дойдемъ ние на властъ, ще ви дадемъ безплатно лѣкуване и безплатни лѣкарства. Това е и голѣмиятъ смисълъ въ единъ членъ отъ законопроекта, където се казва, че общинитѣ ще плащатъ на държавнитѣ болници за лѣкуването на своитѣ бедни болни.

При този духъ на закона би трѣбвало да се даде възможностъ на сдружения, които ще се образуватъ, да иматъ аптеки. Какви ще бѣдатъ тѣзи сдружения, това зависи пакъ отъ министра — той ще утвърждава уставитѣ.

И затова азъ предлагамъ: сдружения, които се грижатъ за здравето на своитѣ членове, които лѣкуватъ своитѣ членове и които откриватъ болници или амбулатории, съ което се облекчава положението на общинитѣ, на държавата и т. н., да иматъ право да откриватъ свои аптеки и да отпускатъ безплатно лѣкарства на своитѣ членове. Съ това нѣма да се прави никаква конкуренция на дрогеритѣ и на концесионнитѣ аптеки. Нека да се прокара този принципъ, за да подскажемъ на хората, че тѣ трѣба да се организиратъ, за да се лѣкуватъ чрезъ болници и амбулатории, и че сдружения, които се образуватъ за такава целъ, могатъ да си държатъ аптеки, както предидущата алинея на този чл. 249 разрешава на стопанствата, където нѣма концесионни аптеки, да си иматъ аптеки. И затова хората се сдружаватъ, за да се лѣкуватъ. И понеже ще има болни, които нѣма да лежатъ въ лѣчебното заведение на това сдружение, да има право аптеката на това заведение да отпуща лѣкарства на тия, които не лежатъ тамъ. Въ закона се разрешава на дружества, кооперации и частни лица да откриватъ болници. Защо да не имъ разрешимъ да откриватъ и аптеки? Да имъ забранявамъ, мисля, че не е логично. Азъ моля г. министъръ-председателя да се съгласи, още повече, че този принципъ бѣше прокаранъ въ неговия законопроектъ, внесенъ първоначално — кооперативни сдружения можеха да откриватъ аптеки.

Председателъ: Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! И този въпросъ е надълго дебатиранъ, както каза г. д-ръ Руменовъ. Въ законопроекта азъ самъ бѣхъ предвидилъ всички ония случаи, по които може да става споръ, и бѣхъ далъ възможностъ да се произнесе и обществото, и специалисти, и парламентарна комисиия, за да се разясни въпросътъ. Отхвърли се много основателно споредъ системата, която сме приели — сдруженията да нѣматъ аптеки. Обаче сдруженията могатъ да иматъ болници и шомъ иматъ болници, ще иматъ и аптеки.

Конкретно както слага въпроса г. д-ръ Руменовъ се отнася специално до тѣй наречената аптека на тритѣ банки.

Д-ръ В. Руменовъ (мак): Азъ го разширявамъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Моля. — Не мога да се съглася държавни учреждения, макаръ тѣ да сж и автономни, да иматъ отдѣлни аптеки, поддръжката на които не се знае какъ става, по много причини. Защото ние приехме, преди всичко, принципъ, че има само два аптекни държавни склада — единиятъ е при Дирекцията на народното здраве, който складъ поддържа всички държавни аптеки, където и да се намиратъ, при болници и пр., а другиятъ е при Военното министерство, специално за военнитѣ болници и за военни цели. И отъ тамъ натакъ, ако всички странични аптеки, особено при държавнитѣ учреждения, създадени въ едно аномално време, когато се е искало, кой както може, да помогне на заплатитѣ на държавнитѣ служители, продължатъ да съществува, то значи да се новръщаме назадъ и да внасяме една пертурбация. Това е невъзможно, неприемливо.

Обаче въ текста на чл. 249, който става 248, изрично е казано, че всички могатъ да откриватъ болници и клиники, даже частни лица, обаче при условията, които сж изброени, и, естествено, при такива болници ще има и аптеки. Но да разрешимъ този въпросъ, то значи да катурнемъ цѣлата система на аптекното дѣло, което редили тукъ съ толкова старание.

С. Мошановъ (д. сг): А при фонда „Обществени осигуровки“?

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: И този въпросъ се дебатира. Фондътъ не може да има свои аптеки. Доказа се, че ако фондътъ има свои аптеки, то, напр., за гралъ София какъвъ резултатъ ще се получи. Ще трѣбватъ работницитѣ, напр., отъ Лозенецъ или отъ Павлово да отиватъ до Гарата или обратно, за да взематъ цѣрове. Това е непрактично.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ забележката къмъ чл. 287 се говори за това.

Министър-председател А. Ляпчев: Да, въ забележката към чл. 287 е казано, че болните работници се абонират от фонда при всички аптеки с известно процентно намаляване.

Д-р В. Руменов (мак): Нѣма да има никакво намаляване. Ще се картелират аптекарите.

Министър-председател А. Ляпчев: Тѣхните тарифи зависят от Дирекцията на народното здраве. Какъ ще се картелират? Съ тия озлобления на еснафѣка не може да се върши работа.

Д-р В. Руменов (мак): Никакво озлобление.

Министър-председател А. Ляпчев: Азъ не мога да взема страната на никого.

Председателът: Има думата народният представител г. Георги Чернооковъ.

Г. Чернооковъ (д. сг): Въпрѣки многобройните декларации, които направи г. докладчикътъ, азъ искамъ да предизвикамъ още една, защото, все пакъ, въ законопроекта оставатъ нѣкои членове, които смущаватъ известни категории граждани. Касае се за чл. 257 — за правоспособността на фармацевтите.

Министър-председател А. Ляпчев: Като дойдемъ тамъ, тогава.

Г. Чернооковъ (д. сг): Нищо не прѣчи. Азъ ще свърша скоро.

Понеже въ текста на този членъ се казва, че съ право на аптекарско звание се ползватъ лицата, които се ползватъ съ граждански и политически права, това смущава фармацевтите — жени, и тѣ сѣ трѣгнали да търсятъ тълкувание: значи ли, че ние ги изключваме, понеже не се ползватъ съ политически права? (Смѣхъ) Моето мнение е, че и тѣ иматъ това право...

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Да.

Г. Чернооковъ (д. сг): ... понеже не сѣ лишени отъ политически права. Тѣ сѣ само ограничени въ качеството си да избиратъ, но иматъ право на избираемостъ. На тѣхъ се възлага държавна служба и, като държавни служители, тѣ упражняватъ политически права. Следователно, полезно би било едно автентично тълкувание въ това отношение, за да се внесе спокойствие.

Председателът: Има думата г. министър-председателътъ.

Министър-председател А. Ляпчев: Г. ставимашкият народенъ представител иска да направи единъ пробитъ така случайно, досежно политически права на женитѣ и пр. Нѣма тази опасностъ, която той изтъкна, защото и по този законопроектъ женитѣ ще иматъ право да се произнасятъ върху кръчмитѣ, напиримъ, чрезъ референдумъ. Така што женитѣ иматъ подобни права.

Г. Чернооковъ (д. сг): Значи не се лишаватъ отъ тия права.

Министър-председател А. Ляпчев: Да, не се лишаватъ.

Председателът: Които приематъ предложението на г. д-р Руменовъ за нова алинея трета къмъ чл. 249, съ което не е съгласенъ г. министър-председателътъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнѣшество, Събранието не приема.

По чл. 258 се прави следното предложение отъ г. Стефанъ Пѣйчевъ: (Чете) „Общини съ население не по-малко отъ 3500 жители, въ които има по една концессионна аптека и въ които нѣма условия за обявяване на втора концесия (чл. 258), могатъ, по решение на общинския съветъ, одобрено отъ Главната дирекция на народното здраве, да откриятъ общинска аптека“.

Има думата народният представител г. Стефанъ Пѣйчевъ.

С. Пѣйчевъ (з. в): Азъ правя предложение къмъ чл. 258 да се прибави следната втора забележка: въ общини, където има повече отъ 3500 жители население и въ които

има по една концессионна аптека, но нѣма условия за обявяване на втора концесия, да може, по решение на общинския съветъ, одобрено отъ Главната дирекция на народното здраве, да се открива общинска аптека. Изглежда отъ държането на г. министър-председателя, че той не е съгласенъ съ това предложение, но азъ смѣтамъ, че той не е посветенъ въ тая работа. Споредъ мене, нищо нѣма да попрѣчи не само на законопроекта, но нѣма да попрѣчи и на самия концесионеръ, който има открита аптека, ако се открие и общинска аптека въ такава една община. Азъ ще ви посоча такива пунктове. Напиримъ, с. Павликени. Тамъ има една концессионна аптека, но има и четири частни болници и една държавна. Освенъ туй, това село е единъ районъ, въ който ежедневно идватъ хора било за пазаръ, било за работа въ сѣдилищата. Ако въ този пунктъ има четири частни болници и една държавна, ще се съгласите, че една аптека тамъ е недостатъчна, още повече, че не може да се упражнява контролъ на лѣкарствата, които се продаватъ отъ тази аптека. Сѣщиятъ случай имаме и въ Тръмбешъ, и въ Левски, въ тия околни села, които добре познавамъ. Ето защо азъ мисля, че ако въ Павликени покрай концессионната аптека се открие и една общинска аптека за снабдяване съ лѣкарства не само мѣстното население, но и населението на околните села, съ това нѣма да бѣде ошетенъ нито концесионерътъ, нито самата служба. Отъ това ще иматъ облаги самитѣ болни, когато ще иматъ нужда отъ лѣкарства.

Тази есенъ азъ констатирахъ следния фактъ. Разболѣ се конятъ на единъ човѣкъ отъ едно село отъ тетанусъ. За да бѣде спасенъ конятъ, трѣбваше да му се ударятъ нѣколко инжекции. Окръжната ветеринарна инспекция въ Павликени имаше серумъ само за една инжекция, която струвала 140 л. Когато стопанинътъ на коня отиде при частенъ лѣкаръ, той му казва, че една инжекция ще му струва 300 л., двойно повече. По такъвъ начинъ, ако се ударятъ на болния конъ 10 инжекции, по 300 л., това ще струва 3000 л. Азъ смѣтамъ, че въ такъвъ случай по-добре ще бѣде за стопанина да остави коня да умре и да си купи новъ конъ.

Ето защо ще бѣде справедливо да се съгласятъ г. министър-председателътъ сѣщо и г. докладчикътъ да приематъ предлаганата отъ мене втора забележка къмъ чл. 258. По такъвъ начинъ ще се обслужва населението, и самиятъ концесионеръ нѣма да се ошети.

Председателът: Има думата г. министър-председателътъ.

Министър-председател А. Ляпчев: Г. Пѣйчевъ излиза отъ единъ конкретенъ случай: въ Павликени имало частна аптека и предлага...

С. Пѣйчевъ (з. в): Четири частни болници има и една държавна.

Министър-председател А. Ляпчев: Болницитѣ си иматъ аптеки — ... при наличието на тази частна аптека, която е открита съгласно наредбитъ на закона, да се даде възможностъ на тая община, чрезъ едно заобикаляне на принципа, и тя да си има аптека.

Нѣкой отъ земледѣлцитѣ: Не се касае само за Павликени.

Министър-председател А. Ляпчев: Моля ви се, изслушайте ме сега. — Г. Пѣйчевъ иска и общината да си открие аптека. На тази работа не мога да се съглася, защото ние въ сѣщия този членъ казваме: „На всѣки 5000 жители въ една община се отваря по една аптека“. Какъ сега ние ще кажемъ: щомъ като населението е 3500 жители, да има право общината да си открие пѣкъ и общинска аптека? Тогава да направимъ друго — да признаемъ, че ще има аптека на всѣки 3500 жители. Това не може да бѣде по никой начинъ. Това е едно пълно противоречие съ постановленията на закона. Интереситъ на с. Павликени нѣма съ нищо да пострадатъ. Не можемъ да разстроимъ цѣлата система.

С. Пѣйчевъ (з. в): Тамъ има единъ районъ отъ 24 села. Ще излѣзе, че се открива една аптека на 60—70 хиляди жители. Азъ не смѣтамъ, че искането да се даде право на общината да си открие общинска аптека противоречи на закона; напротивъ, смѣтамъ, че това искане е приемливо,

и г. министър-председателят ще трябва да се съгласи с него.

Председателят: Моля, които приемат предложението на г. Пийчева, с което не е съгласен г. министър-председателят, да вдигнат ръка. Меншество, Събраниято не приема.

Направено е предложение от народния представител г. Цвѣтанъ Пупешковъ за измѣнение на чл. 376 отъ закона за народното здраве въ смисълъ: думитѣ „тъмниченъ затворъ“ да се замѣнятъ съ думитѣ: „наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ до 5 години“.

Има думата народниятъ представител г. Цвѣтанъ Пупешковъ.

Ц. Пупешковъ (д. сг): Въпросътъ се изясни; въпросътъ е за наказанието, предвидено въ чл. 431 отъ наказателния законъ, съставътъ по който напълно съвпада съ предвидения съставъ по този членъ специално за лѣкарни и аптекаритѣ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Прието.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Съгласенъ съмъ съ предложението на г. Пупешковъ.

Председателят: Моля, които приемат предложението на г. Пупешковъ, с което е съгласенъ както г. министър-председателят, така сжщо и г. докладчикътъ, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): За да могатъ да се направятъ нѣкои редакционни поправки, налага се въ нѣкои отъ приетитѣ на второ четене членове да се направятъ известни допълнения. Тѣ се състоятъ въ следното.

Въ чл. 9 буква „а“ думитѣ „бди за точното изпълнение и приложение на всички санитарни закони, правилници и наредби“ да се заличатъ, понеже сжщитѣ думи ги има въ чл. 3. За да нѣма повторение на единъ и сжщи текстъ на закона, ще трябва да се зачертаятъ тѣзи думи въ чл. 9.

Председателят: Които приематъ направената поправка въ чл. 9, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): За по-голъма строгостъ въ изложението, чл. 18 става чл. 22, а чл. 23 става чл. 18.

Председателят: Това следва само по себе си и нѣма нужда да бжде гласувано.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 19 думитѣ „отъ апелативния сждъ“ се замѣнятъ съ думитѣ „отъ Върховния административенъ сждъ“, защото ние даваме компетентностъ на Административния сждъ и, за да могатъ да се даватъ известни по-правилни освѣтления, вмѣсто думитѣ „отъ апелативния сждъ“ трябва да се каже „отъ Върховния административенъ сждъ“.

Председателят: Моля, които приематъ предложената поправка отъ г. докладчика, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 56 думата „предварително“ се замѣня съ думитѣ „въ 24 часа“.

Въпросътъ е за съобщаванията на наложителнитѣ изкуствени помѣтания. По-напредъ бѣше казано „предварително“, а при определяне наказателнитѣ наредби се каза „въ 24 часа“. За да се съгласува едната наредба съ другата, трябва въ чл. 56 да се каже „въ 24 часа“.

Председателят: Моля, които приематъ докладваната поправка на чл. 56, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 74 буквата „и“ предъ „върху добитото млѣко“ се махва, поставя се запетая вмѣсто нея, а следъ думата „млѣко“ се прибавя „и при разноса му за продажба“.

Въ алинея втора на сжщия членъ думитѣ „и други подобни“ се заличаватъ и се добавятъ думитѣ „а така сжщо и върху млѣкото и разноса му за продажба“.

Г. г. народни представители! Касае се за контрола върху млѣкото. Този контролъ се поставя преди всичко на ветеринарната властъ и затова се добавятъ думитѣ „и разноса му за продажба“. Обаче сжщиятъ контролъ ще се упражнява и отъ санитарната властъ.

Председателят: Които приематъ предложенитѣ поправки въ чл. 74, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ края на чл. 84 следъ думитѣ: „и държавнитѣ имоти“ се прибавятъ думитѣ „който въ този случай се ръководи отъ наредбитѣ на настоящия законъ“.

Това е една пояснителна наредба, за да се избѣгнатъ всѣкакви спорове.

Председателят: Които приематъ направената поправка въ чл. 84, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 104, точка 26, думитѣ „и всички ухапани отъ животни болни или съмнителни за болни отъ бѣсъ“ се замѣстватъ съ думитѣ „съобщава се и за всѣки случай на ухапване отъ бѣсни или съмнителни за бѣсни животни“. Това е стилна поправка.

Председателят: Които приематъ направенитѣ поправки въ чл. 104, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събраниято приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 172 думитѣ „акцизни, горски и митнически“ се изхвърлятъ. Въ сжщия членъ последното изречение „на полицейскитѣ агенти и други длъжностни лица, изброени въ настоящия членъ се забранява“ и пр., се заличаватъ, за да нѣма по-голъма система въ законодателната материя.

Председателят: Има думата народниятъ представител г. Димитъръ Грънчаровъ.

Д. Грънчаровъ (з. в): Г. г. народни представители! Когато г. д-ръ Руменовъ правѣше своитѣ предложения, г. министър-председателятъ заяви, че тѣзи предложения сж били разисквани при второто четене и че не можедо сега да се направятъ наново тия предложения и да се гласуватъ. Изглежда, че г. министър-председателятъ въ това отношение мѣри съ два аршина. По чл. 172 при второто четене се разисква много оживено въ Народното събрание. Тогава се прие направеното отъ менъ предложение да се вмѣкнатъ въ този членъ „забранява се да се продава въ кръчмитѣ или другитѣ питейни заведения, каквито и да било спиртни питиета за пиене и на акцизнитѣ, горски и митнически стражари“. Макаръ че г. министър-председателятъ не бѣше съгласенъ, Събраниято прие моето предложение. Още тогава г. министър-председателятъ забеляза, че на трето четене ще поправимъ тази грѣшка. Азъ сиѣтамъ, че ще направимъ именно сега голѣма грѣшка, ако се гласува и приемемъ измѣнението, което предлага г. докладчикътъ. Защото, г. г. народни представители, вие много добре знаете кои и какви сж нашитѣ акцизни, горски и митнически стражари. Вие знаете, че една бѣчва вино или ракия, която се продава отъ складджията, докато се натовари на колата и се препрати на мѣстоназначението си и бжде освободена, колко много нови данѣци въ видъ на консомиране на пиво отъ страна на тия акцизни стражари се взематъ. Все подъ предлогъ, че вършатъ своята служба, не отиватъ въ кръчмата само да пиятъ, но и да пиянствуватъ. Известно ви е сжщо и поведението на нашитѣ горски стражари, които въ моментъ на опиянено състояние, въ моментъ на пиянство, влизатъ въ разпавии въ кръчмитѣ съ селянитѣ и въ пияно състояние имъ се съставятъ актове въ кръчмата и се влчатъ хората съ години по сждилищата. Сжщото е и съ митническитѣ стражари. За да се отнеме възможността на акцизнитѣ, горскитѣ и митническитѣ стражари да вършатъ своята служебна обязаностъ въ кръчмата често пѣти въ пияно състояние, Народното събрание при второ четене на законопроекта прие да се забрани и на тия стражари да пиянствуватъ въ кръчмата. Тѣ ще влизатъ въ кръчмата, но ще влизатъ само по служба въ кръчмата безъ кръчмарѣтъ да има право да имъ продава питиета.

Ето защо азъ мисля, че ще направите грѣшка, ако се откажете отъ вашия вотъ по този членъ, който дздохте при второто четене на законопроекта.

Т. Мечкарски (з. в): И то единодушно; цѣлиятъ Парламентъ гласува.

Председателъ: Има думата г. министъръ-председателъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Както каза г. Грънчаровъ, още когато се е вотираалъ този членъ, азъ си казахъ мнението. Считамъ за нуждно, обаче, да го кажа и сега. Чл. 172 гласи така: (Чете) „Забранено е въ кръчмитъ и други питейни заведения да се продаватъ и даватъ каквито и да било спиртни напитки за пиене въ тия заведения на лица по-малки отъ 18 години, на ученици, на полицейски агенти и стражари, на желѣзничари, кондуктори, ватмани, фойтонджии, шофьори и на всички, които извършватъ превози на лица, презъ време на работата имъ“. До кого се отнасятъ тия ограничения? Отнасятъ се до лица, които сж на обществена служба, чиято работа е свързана съ отговорности досежно здравето на тѣзи, на които тѣ услужватъ; на тѣхъ се забранява да пиянствуватъ, когато вършатъ своята работа.

Предлага се сега къмъ тия лица да се прибавѣи и акцизнитъ, горскитъ и митнишкитъ стражари. Г-да! Нито акцизнитъ, нито горскитъ, нито митнишкитъ стражари подпадатъ въ тая категория служители, работата на които може да напакости на хората, та да имъ се забранява да влизатъ въ кръчмитъ. И затуй азъ пакъ поддържамъ, че ще бжде свърхъ смисъла на чл. 172, ако и тия хора се мѣкнатъ въ него. Нѣма нужда да ви казвамъ, че работата на единъ горски стражаръ не е свързана съ ония отговорности, съ които е свързана работата на шофьора или на стражара, който е на постъ.

Д. Грънчаровъ (з. в): Не излизатъ изъ кръчмитъ.

Министъръ-председателъ А. Ляпчевъ: Моля ви се, това е въпросъ на разбиране. Азъ зная вашето настроение спрямо горскитъ.

Г. г. народни представители! Чухте моето разбиране, чухте и тѣхното. Сега иде формалниятъ въпросъ за вота. Вѣрно е, че азъ казахъ своята дума и преди малко по отношение предложенията на г. д-ръ Руменова, но моето казване не важи за г. председателя — всичкитъ предложения на г. д-ръ Руменова, въпрѣки моето казване, той ги постави на гласуване. Така че той ще си следва своя редъ.

Председателъ: Моля, които приематъ предложенитъ отъ г. докладчика поправки къмъ чл. 172, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Отъ земледѣлцитъ: Малцинство е.

Н. Пждаревъ (д. сг): Малцинство е, г. председателю!

Председателъ: Понеже вотътъ се оспорва, ще повторя гласуването.

Моля, които приематъ предложенитъ отъ г. докладчика поправки къмъ чл. 172, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 173 думитъ „и производство“ се замѣнятъ съ „на дребно“.

Председателъ: Които приематъ предложената отъ г. докладчика поправка въ чл. 173, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 210 последнитъ думи: „виновнитъ се наказватъ отъ дисциплинарнитъ съвети се изхвърлятъ, понеже навсѣкжде въ съответнитъ наказателни постановления, се казва отъ кого се налагатъ наказанията.“

Г. г. народни представители! Тѣзи поправки, които ви чета сега, сж повечето редакционни.

Председателъ: Които приематъ предложената отъ г. докладчика поправка къмъ чл. 210, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 233, алинея втора, следъ думитъ: „отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве“ се прибавятъ думитъ „било по писмено мотивиране“, а следъ думитъ: „главния директоръ на народното здраве“ се прибавя: „било“.

Председателъ: Които приематъ предложенитъ отъ г. докладчика прибавки въ чл. 233, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 241, буква в, която отива въ „Преходни наредби“, следъ думата „лѣкари“ се прибавятъ думитъ „зжболѣкари или фармацевти“, а думитъ „лѣкарски права“ се замѣнятъ съ думитъ „право по специалността си“.

Касае се, г-да, за рускитъ лѣкари, аптекари и зжболѣкари. Въ текста е казано, че трѣбва да представятъ документи за лѣкарска правоспособностъ. Явно е, че отъ фармацевтитъ и отъ зжболѣкаритъ не можемъ да искаме такива. И затуй — пакъ редакционна поправка — се прибавятъ думитъ: „зжболѣкари или фармацевти“, а думитъ „лѣкарски права“ се замѣняватъ съ „права по специалността си“, т. е. да бждатъ лѣкари, зжболѣкари или фармацевти.

Председателъ: Които приематъ предложенитъ отъ г. докладчика поправки въ чл. 241, буква в, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 242, буква д, следъ думата „жена“ се прибавятъ думитъ: „съ най-малко шестокласно образование“. Това е въ свързка съ искането, което се поставя отъ Рокфелеровата фондация, щото милосерднитъ сестри да бждатъ съ по-високо образование.

Председателъ: Които приематъ предложената отъ г. докладчика прибавка къмъ чл. 242, буква д, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 244, буква в, думитъ „половината отъ“ се заличаватъ.

Председателъ: Които приематъ предложената поправка отъ г. докладчика къмъ чл. 244, буква в, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 277 следъ думитъ: „за аптекарски цели“ се прибавятъ думитъ „и то било като председателъ, било като делегатъ на управителния съветъ или като директоръ, но въ никой случай повече отъ трима участници въ управлението на сдружението“.

Председателъ: Които приематъ предложената отъ г. докладчика прибавка къмъ чл. 277, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 280 следъ думитъ: „и да се търгува съ“ се добави „билки“. У насъ има развити търговия съ билки; даже има износъ на билки. За да не става споръ, въ групата на ония предмети, търговията съ които е свободна въ България, се прибавя думата „билки“.

Председателъ: Които приематъ добавката къмъ чл. 280, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 288, алинея втора, думата „изработенъ“ се замѣня съ „изработванъ“ и се прибавя думата „ежегодно“. Касае се за списъка на ония лѣкарства-специалитети, които могатъ да се продаватъ въ дрогериятъ. Казва се, че ежегодно този списъкъ може да се поправя, допълня и измѣнява.

Председателъ: Които приематъ поправката на чл. 288, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 318 следъ думитъ „ако се касае“ се добавятъ думитъ „за изкуствени торове“. Касае се за забраната на търговията съ фосфоръ и неговитъ произведения. Понеже изкуственитъ торове съдържатъ и фосфорни съединения, прави се изключение за тѣхъ; за да не се тълкува, че не могатъ да се внасятъ, добавятъ се тия думи.

Председателъ: Които приематъ добавката къмъ чл. 318, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ чл. 329, алинея втора, следъ думитъ „и при избора“ да се прибавятъ думитъ „въ лѣкарскитъ събори“. 6-тѣхъ души кандидати за Висшия медицински съветъ се избиратъ въ лѣкарскитъ събори. Така е и сега, но за пояснение се казва, че това става именно тамъ.

Председателъ: Които приематъ прибавката къмъ чл. 329, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Къмъ чл. 333 следъ думитъ „Въ такъвъ случай организацията“ се добавятъ думитъ: „на упражняващитъ свободна практика лица отъ помощния санитаренъ персоналъ“.

Председателъ: Които приематъ прибавката къмъ чл. 333, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Прибавя се следната забележка следъ чл. 399: „Когато деянията, означени въ чл. чл. 391, 393, 394 и 399 отъ настоящия законъ, сѣ извършени не отъ притежателя на аптеката, а отъ служащитъ въ аптеката фармацевти, или помощникъ-аптекари, тогава тѣзи лица отговарятъ за извършеното отъ тѣхъ деяние и подлежатъ на наказание глоба 5.000 л., наложена отъ главния директоръ на народното здраве, и, споредъ serioзността на случая, се лишаватъ временно или завинаги по решение на аптечната комисиия, съ заповѣдъ отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, отъ упражненіе на професията си“. Тази забележка има повече пояснителенъ характеръ.

Председателъ: Които приематъ тая забележка къмъ чл. 399, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ Т. Кънчевъ (д. сг): Въ началото на чл. 425, който става чл. 426 въ „Преходни наредби“ се прибавя: „За организиране на всички служби, учреждения, институти и др. по настоящия законъ ще бждатъ издавани отъ дѣлни заповѣди отъ министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, а до тогава ще се прилагатъ наредбитъ на сегашния законъ за опазване общественото здраве“, и следва: „Организирането, издръжката“ . . . и пр.

Председателъ: АЛ. Ц. ЦАНКОВЪ

Председателъ: Които приематъ добавката къмъ чл. 425, който става чл. 426, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Моля, които приематъ на трето четене законопроекта за народното здраве така, както се докладва, съ всички поправки и добавки, които се приеха, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 39) (Рѣкоплѣскания отъ сговориститъ)

Има думата г. министър-председателъ.

Министър-председателъ А. Ляпчевъ: Г. г. народни представители! Азъ моля да вдигнемъ заседанието за утре съ следния дневенъ редъ:

1. Второ четене законопроекта за извънбюджетенъ (свръхсметенъ) кредитъ за 1928/1929 финансова година.

2. Първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение за закона за разглеждане и разрешаване спороветъ между държавата и предприятията за постройката на ж. п. линия отъ арбитражъ.

3. Второ четене проекта за тълкувателенъ законъ къмъ чл. 690 отъ търговския законъ (Продължение разискванията).

Одобряване предложенията:

4. За ратификация на международната конвенция за защита на авторското право върху литературни и художествени произведения.

5. За освобождаване отъ вносни мита и берии нѣкои материали и предмети за нуждитъ на общински и др. учреждения и частни лица.

6. Докладъ на прошетарната комисиия.

Моля г. г. народнитъ представители, които сѣ членове на бюджетарната комисиия, да взематъ участие въ заседанието и днесъ.

Председателъ: Които приематъ предложения отъ г. министър-председателя дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. и 25 м.)

Секретаръ: Г. ПАВЛОВЪ.

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

Отпуски, разрешени на народните представители:
Добри Даскаловъ, Христо Мариновъ, Вичо Петевъ, Павелъ Георгиевъ, Димитъръ Грънчаровъ, Коста Лулчевъ, Иванъ Казанджиевъ, д-ръ Никола Чирпанлиевъ, Маринъ Шиваровъ, Иванъ Петровъ Недѣлковъ, Желю Тончевъ, Георги Казанаклиевъ, Борисъ Ецовъ, Добри Даневъ Ма-

Стр.

насиевъ, Никола Владовъ, Първанъ Първановъ, Димитъръ Яневъ, Еню Колевъ, Драгомиръ Апостоловъ, Александъръ Радоловъ, Петъръ Миновъ, Ангелъ Узуновъ, Петъръ Якимовъ и Димитъръ Дрънски 779
Законопроектъ за народното здраве (Трето четене) . 779
Дневенъ редъ за следующето заседание 785

Стр.